

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 13 december 2004

Nr 1083—1084

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1083	Statsrådets förordning om ikraftträdandet av vissa bestämmelser i lagen om utsläppshandel .	2915
1084	Handels- och industriministeriets förordning om förpackningspåskrifter för livsmedel	2916

Nr 1083

Statsrådets förordning

om ikraftträdandet av vissa bestämmelser i lagen om utsläppshandel

Given i Helsingfors den 9 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av 72 § 1 mom. i lagen av den 30 juli 2004 om utsläppshandel (683/2004):

1 §	3) 62—65 § samt
Följande lagrum i lagen av den 30 juli 2004 om utsläppshandel (683/2004) träder i kraft den 15 december 2004:	4) 69 § 2 och 3 mom. och 71 §.
1) 1 §, 6 § 3 punkten,	2 §
2) 31, 37—41 och 45—51 §,	Denna förordning träder i kraft den 15 december 2004.

Helsingfors den 9 december 2004

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Konsultativ tjänstemannen Päivi Janka

Nr 1084

**Handels- och industriministeriets förordning
om förpackningspåskrifter för livsmedel**

Given i Helsingfors den 2 december 2004

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § i livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på påskrifter på förpackningar till färdigförpackade livsmedel som är avsedda att säljas till konsumenter eller storhushåll samt på de uppgifter om livsmedel som lämnas i broschyrer eller på något annat sätt i samband med försäljningen.

Denna förordning tillämpas också på påskrifter på förpackningar till drycker med en alkoholhalt på mer än 1,2 volymprocent till den del därom inte bestäms i annan lagstiftning.

Denna förordning tillämpas också på livsmedel som säljs oförpackade enligt vad som föreskrivs nedan.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *färdigförpackat livsmedel* ett livsmedel som har förpackats före försäljningen, som är helt eller delvis inneslutet i förpackningen så att innehållet i denna inte kan ändras utan att den öppnas eller bryts sönder, och som är

avsett att i oförändrat skick säljas till konsumenter eller storhushåll;

2) *påskrift* sådan påskrift som enligt bestämmelserna skall göras på livsmedelsförpackningen samt annan påskrift som gjorts på livsmedelsförpackningen (*förpackningspåskrift*) eller en påskrift, ett omnämnande, en uppgift, ett fabriks- eller varumärke, en bild eller symbol som fogats till vilket annat dokument, meddelande, etikett eller motsvarande trycksak som helst som åtföljer livsmedlet eller innehåller en hänvisning till livsmedlet;

3) *beståndsdel* ett ämne eller en produkt, inklusive tillsatsämnen, som har använts vid framställningen av ett livsmedel och som fortfarande i någon form finns kvar i det slutliga livsmedlet;

4) *sammansatt beståndsdel* en livsmedelsingrediens som består av fler än en beståndsdel;

5) *mikrobiologiskt lätt förskämbart livsmedel* sådant livsmedel som är ömtåligt och som därför utgör en hälsorisk redan efter en kortvarig förvaring; samt med

6) *livsmedelsparti* en mängd försäljningsenheter av ett livsmedel som har tillverkats, beretts eller förpackats praktiskt taget under samma förhållanden.

3 §

Påskrifternas tydlighet

De obligatoriska påskrifterna på förpackningen skall vara hållbara, gjorda med tillräckligt tydligt teckensnitt och tillräckligt stor teckengrad så att de är lätta att få syn på, läsa och förstå. De får inte täckas över, skymmas eller avbrytas av något annat i skriftlig eller bildlig form.

4 §

Påskrifternas riktighet

Påskrifterna får inte vilseleda konsumenten i fråga om livsmedlets egenskaper, sammansättning, karaktär, igenkännlighet, mängd, hållbarhet, ursprung, tillverknings- eller beredningsmetod eller någon annan motsvarande faktor.

I påskrifterna får inte uppges sådan särskild verkan eller egenskap som livsmedlet inte har eller i fråga om vilken det inte avviker från andra motsvarande livsmedel.

5 §

Språkbestämmelser

De obligatoriska påskrifterna på förpackningarna skall göras på finska och svenska. I stället för svenska kan också norska eller danska användas.

På livsmedel som har tillverkats i Finland och som säljs endast i enspråkiga kommuner får dock enspråkiga påskrifter på dessa kommuners språk användas. I tvåspråkiga kommuner får på livsmedel som har förpackats på försäljningsstället användas antingen finska eller svenska påskrifter.

Utan hinder av 1 mom. får ursprungslandet eller ursprungsregionen för de livsmedel som har importerats meddelas på något språk som allmänt används i den internationella handeln eller med en allmänt känd bokstavsförkortning.

6 §

Obligatoriska förpackningspåskrifter

På en livsmedelsförpackning skall åtminstone följande påskrifter finnas:

- 1) livsmedlets beteckning;
- 2) förteckning över beståndsdelar;
- 3) mängden av vissa beståndsdelar;
- 4) innehållsmängden;
- 5) minsta hållbarhetstid eller sista användningstidpunkt;
- 6) namnet, firman eller bifirman och adressen i fråga om tillverkaren, förpackaren eller försäljaren inom Europeiska unionen;
- 7) ursprungsland eller ursprungsregion, ifall ett utelämnande kan vilseleda konsumenten i fråga om livsmedlets ursprung;
- 8) livsmedelspartiets kod;
- 9) vid behov förvaringsanvisning;
- 10) vid behov bruksanvisning;
- 11) vid behov varningspåskrift; samt
- 12) alkoholhalten i ett livsmedel, om den i fråga om flytande livsmedel är högre än 1,2 volymprocent och i fråga om fast livsmedel högre än 1,8 viktprocent.

7 §

Livsmedlets beteckning

Som livsmedlets beteckning skall användas det namn som förbehållits livsmedlet i Europeiska gemenskapens bestämmelser om livsmedlet eller, om ett sådant namn saknas, det namn som förbehållits livsmedlet i Finland. Om ett sådant namn inte finns, skall det namn som blivit vedertaget i Finland eller ett namn som beskriver livsmedlet och vid behov dess användning så att namnet tillräckligt noggrant specificerar livsmedlet i fråga och skiljer det från andra livsmedel som det annars kunde förväxlas med.

Av livsmedlets beteckning skall framgå vilken form det har eller vilken särskild behandling det har genomgått, såsom malning, frysning, torkning, koncentration eller rökning, om dessa uppgifter kan anses viktiga ur konsumentens synvinkel.

Det är tillåtet att som beteckning för ett livsmedel använda även det namn under vilket livsmedlet lagligt tillverkas eller saluförs i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater. Namnet skall vid behov kompletteras genom ytterligare beskrivande information som placeras invid namnet för att konsumenten skall få rätt uppfattning av livsmedlet och kan särskilja det från andra

liknande livsmedel. Det är förbjudet att använda ett namn som legalt används i en annan medlemsstat endast i sådana undantagsfall där produkten i fråga om sammanställning eller framställningssätt avviker så mycket från den produkt som är känd under det namnet i Finland att konsumenten inte ens med hjälp av ytterligare beskrivande information kan få rätt uppfattning av livsmedlet.

Ett varumärke eller handelsnamn kan inte ersätta livsmedlets beteckning.

8 §

Förteckningen över beståndsdelar

De beståndsdelar som har använts vid framställningen av ett livsmedel skall anges med den beteckning som avses i 7 §. Beståndsdelarna skall räknas upp som en helhet (*förteckning över beståndsdelar*) i fallande viktordning enligt tillverkningsstidpunkten under rubriken "tillverknings- och tillsatsämnen", "beståndsdelar", "ämnedelar" eller "ingredienser" eller genom att använda en mening eller ingress där nämnda rubrik ingår.

9 §

Livsmedel vilkas beståndsdelar inte behöver anges

Beståndsdelarna i följande livsmedel behöver inte anges:

1) färska bär, frukter, grönsaker och svampar som inte har skalats, styckats eller behandlats på annat motsvarande sätt;

2) kolsyrat vatten om det framgår av beteckningen att kolsyra har tillsats i vattnet;

3) ättikor som har framställts genom jäsnings och erhållits enbart av ett visst enskilt tillverkningsämne, förutsatt att i ättikan inte har tillsatts andra beståndsdelar och att tillverkningsämnet framgår av beteckningen;

4) grädde och syrad mjölkprodukt, förutsatt att i dem inte har tillsatts andra än sådana mjölktilverknings, enzymer eller mikroodlingar som är nödvändiga med tanke på tillverkningen;

5) smör och ost, förutsatt att i dem inte har tillsatts andra än sådana mjölktilverknings, enzymer eller mikroodlingar som är nödvän-

diga med tanke på tillverkningen eller salt som är nödvändigt för tillverkning av annan ost än färskost och smältost;

6) livsmedel som endast har en beståndsdel, om den beteckning som används är identisk med beteckningen för beståndsdelens eller om beståndsdelens art klart framgår av beteckningen; samt

7) drycker med en alkoholhalt som är högre än 1,2 volymprocent om inte något annat föreskrivs annanstans i lagstiftningen.

10 §

Ämnen som inte betraktas som beståndsdelar

Följande ämnen betraktas inte som beståndsdelar och de behöver sålunda inte uppges i förteckningen över beståndsdelar:

1) sådan del av en beståndsdel som tillfälligt under tillverkningsprocessen har avskiljts men som senare har tillsatts till sin ursprungliga mängd;

2) tillsatsämne som har kommit in i ett visst livsmedel med en beståndsdel och som inte har ett tillsatsämnens inverkan på det slutliga livsmedlet;

3) tillsatsämne som har använts som hjälpmedel vid tillverkningen;

4) ämne eller preparat som har använts såsom lösningsmedel för ett aromämne eller annat tillsatsämne eller såsom bärande ämne i den koncentration som är tekniskt nödvändig för en funktion; samt

5) ett ämne som fortfarande finns i någon form i det slutliga livsmedlet som inte är tillsatsämne men som används på samma sätt och i samma syfte som processhjälpmedel.

11 §

Lättnader i fråga om angivande av beståndsdel

Om det är fråga om en bär-, frukt-, grönsaks- eller svampblandning som används som beståndsdel i ett livsmedel så att ingen av beståndsdelarna i fråga om vikten intar en väsentligt dominerande ställning och så att beståndsdelarna kan blandas i varierande mängd, kan dessa också meddelas med hjälp av en allmän beteckning såsom "bär",

”frukter”, ”grönsaker” eller ”svampar” kompletterat med uttrycket ”i varierande mängd” eller något annat motsvarande uttryck. Omedelbart efter dessa uttryck skall de bär-, frukt-, grönsaks- eller svampsorter som har använts räknas upp. Bär-, frukt-, grönsaks- eller svampsorterna skall anges på den plats i förteckningen över beståndsdelar som deras totala vikt föranleder.

Beståndsdelar som utgör mindre än 2 procent av det slutliga livsmedlets vikt får anges i en annan ordning, efter de övriga beståndsdelarna.

När beståndsdelar som är av liknande slag eller inbördes utbytbara kan komma att användas vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel utan att dess sammansättning, natur eller uppfattade värde ändras och om de utgör mindre än 2 viktprocent av den slutliga varan, får dessa beståndsdelar anges i förteckningen över beståndsdelar med uttrycket ”innehåller...och/eller...” i de fall där minst en av högst två beståndsdelar ingår i den slutliga varan. Denna bestämmelse skall inte tillämpas på tillsatsämnen.

12 §

Angivande av beståndsdelar med gruppnamn

De beståndsdelar som hör till någon av de i bilaga 1 uppräknade livsmedelskategorierna kan anges med motsvarande gruppnamn.

13 §

Uppgift om tillsatsämnen

De tillsatsämnen som hör till någon av kategorierna i bilaga 2 anges med gruppnamn i enlighet med bilaga 2 enligt det ändamål för vilket ämnet brukas eller med ämnets egen beteckning eller nummerkod. Om ett tillsatsämne hör till mer än en kategori, bestäms gruppnamnet enligt det ändamål för vilket ämnet huvudsakligen brukas i livsmedlet.

14 §

Uppgift om aromer

Aromer skall anges i förteckningen över beståndsdelar med ordet ”aromer” eller

genom en preciserande beteckning för eller en beskrivning av aromämnet i fråga.

Ordet ”naturliga” eller något annat ord med samma betydelse får användas endast i fråga om aromer som innehåller endast sådana aromämnen som definieras i 2 § 2 a-punkten i förordning om aromer och deras tillverkningsämnen (522/1992).

15 §

Uppgift om sammansatta beståndsdelar

De enskilda beståndsdelarna i en sammansatt beståndsdel som har använts vid framställningen av ett livsmedel får anges på den plats i förteckningen över beståndsdelar som dess vikt föranleder.

En sammansatt beståndsdel får också anges med sin egen beteckning på den plats i förteckningen över beståndsdelar som dess vikt föranleder. I så fall skall dess beståndsdelar anges i fallande viktordning omedelbart efter den sammansatta beståndsdelens beteckning.

Beståndsdelarna behöver inte räknas upp omedelbart efter den sammansatta beståndsdelens beteckning om

1) sammansättningen av den sammansatta beståndsdelens är fastställd i Europeiska gemenskapens lagstiftning, och förutsatt att den sammansatta beståndsdelens utgör mindre än 2 procent av det slutliga livsmedlets vikt;

2) blandningar av kryddor och/eller örter som utgör mindre än 2 procent av det slutliga livsmedlets vikt; eller om

3) den sammansatta beståndsdelens är ett i 9 § avsett livsmedel vars beståndsdelar inte behöver anges.

16 §

Uppgift om tillsatt vatten och ämnen som avdunstar

Tillsatt vatten och ämnen som avdunstar skall anges i förteckningen över beståndsdelar i den ordning som deras viktandelar i det slutliga livsmedlet förutsätter. Mängden av tillsatt vatten eller avdunstande ämne erhålls genom att det slutliga livsmedlets vikt minskas med totalmängden av de övriga be-

ståndsdelar som har använts vid tillverkningen. Tillsatt vatten eller avdunstande ämne behöver inte meddelas, om dess mängd inte överskrider 5 procent av det slutliga livsmedlets vikt.

17 §

Uppgift om beståndsdelar i koncentrerad eller torkad form

De beståndsdelar som har tillsatts i form av koncentrat eller i torkad form och som under tillverkningens gång återfår sin tidigare form, kan anges enligt den vikt som de hade innan de koncentrerades eller torkades.

I fråga om koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att förtäras i sin ursprungliga form eller styrka som de får genom att vatten tillsätts, kan beståndsdelarna anges i den ordning som de har då produkten är färdig att förtäras. På förpackningen bör då anges att det är fråga om beståndsdelar i ett livsmedel som är färdigt att förtäras.

18 §

Angivande av kött som beståndsdel

I denna paragraf avses med

1) *kött* däggdjurs och fåglars skelettmuskulatur samt kött från mellangärde och tuggmuskler som godkänns som livsmedel. Den totala mängden fett och bindvävprotein som utgör en naturlig del av det kött som används som beståndsdel får inte överskrida den mängd som föreskrivs i 3 mom.; samt med

2) *maskinurbanat kött* produkt som framställs genom att kött avlägsnas från köttben efter urbening eller från slaktkroppar av fjäderfä med mekaniska metoder som medför att muskelfiberstrukturen försvinner eller förändras.

Kött som används som beståndsdel i livsmedel kan anges med gruppnamnet "kött" enligt bilaga 1. I anslutning till gruppnamnet skall alltid anges den djurart eller de djurarter från vilken eller vilka köttet eller de köttsorter som används i blandningen härstammar från.

Mängden fett och bindvävprotein i kött

som anges som beståndsdel får inte överskrida följande maximimängder:

1) den totala fetthalten hos köttet från andra däggdjur än svin och kaniner får vara högst 25 procent och mängden bindvävprotein högst 25 procent;

2) den totala fetthalten hos svinkött får vara högst 30 procent och mängden bindvävprotein högst 25 procent; samt

3) den totala fetthalten hos kött från kanin och fågel får vara högst 15 procent och mängden bindvävprotein högst 10 procent.

Om fetthalten eller mängden bindvävprotein i det kött som används som beståndsdel i livsmedel överskrider de värden som anges i 3 mom., skall den angivna köttthalten minskas på motsvarande sätt och fettet och/eller bindvävproteinet anges skilt i förteckningen över beståndsdelar.

Maskinurbanat kött, organ och andra animaliska beståndsdelar som inte omfattas av definitionen på kött skall anges med deras egna beteckningar i förteckningen över beståndsdelar. I dylika fall skall också den djurart från vilken köttet härstammar anges. Uppgift om djurarten behöver inte lämnas om beståndsdelens beteckning allmänt förknippas med en viss djurart.

Bestämmelserna i denna paragraf om angivande av kött som beståndsdel i livsmedel tillämpas inte som sådana på förpackningspåskrifterna för styckat kött eller slaktkroppsdelar som saluförs utan vidare beredning.

19 §

Uppgift om sötningsmedel

Om ett livsmedel innehåller ett sådant sötningsmedel som avses i handels- och industriministeriets beslut om sötningsmedel för användning i livsmedel (1657/1995) skall i livsmedlets beteckning eller i samband med det göras följande tilläggsuppskrifter:

1) för livsmedel som innehåller sötningsmedel: "innehåller sötningsmedel" eller "sötat med..." (beteckningen för sötningsmedel);

2) för livsmedel med tillsats av socker och sötningsmedel: "innehåller socker och sötningsmedel" eller "sötat med socker och ..." (beteckningen för sötningsmedel); samt

3) för livsmedel som innehåller aspartam: "innehåller fenylalaninkälla".

I fråga om livsmedel som innehåller mer än 10 procent tillsatta polyoler, skall oavsett användningsändamålet med polyoler följande tilläggspåskrift göras: "överdriven konsumtion kan ha laxerande verkan".

20 §

Uppgift om förpackningsgas

Om ett livsmedels hållbarhet har förlängts med en förpackningsgas som är tillåten enligt förordningen om tillsatssämnen för livsmedel (521/1992) skall livsmedlets förpackning förses med påskriften "förpackat i en skyddande atmosfär".

21 §

Uppgift om kinin och koffein

Kinin och koffein som används som aromämnen i livsmedel skall anges med sina egna beteckningar i anslutning till livsmedlets beteckning eller efter ordet "aromer" i förteckningen över beståndsdelar.

Om en dryck som är färdig att konsumeras innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa, skall den förses med följande text: "Hög koffeinhalt (... mg/100 ml)". Påskriften skall finnas intill dryckens beteckning. En dylik påskrift krävs inte för sådana drycker som är baserade på kaffe eller te eller är tillverkade av kaffeextrakt eller teextrakt och vars beteckning innehåller ordet "kaffe" eller "te".

22 §

Uppgift om glycyrrhizinsyra

I fråga om sötsaker och drycker som innehåller lakritsrot (*Glycyrrhiza glabra*) eller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra som sådan och vilka innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra i en mängd som motsvarar minst 100 mg/kg eller 10 mg/l skall omedelbart efter förteckningen över beståndsdelar finnas en påskrift "innehåller lakrits". Någon dylik påskrift behövs inte om ordet lakrits förekommer i förteckningen över beståndsdelar eller i livsmedlets beteckning. Om förteckningen över beståndsdelar saknas skall

uppgiften finnas i anslutning till livsmedlets beteckning.

I fråga om sötsaker som innehåller lakritsrot eller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra som sådan och vilka innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra i en mängd som motsvarar minst 4 g/kg skall omedelbart efter förteckningen över beståndsdelar finnas en påskrift "innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck skall undvika överkonsumtion av denna produkt". Om förteckningen över beståndsdelar saknas skall uppgiften finnas i anslutning till livsmedlets beteckning.

I fråga om drycker som innehåller lakritsrot eller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra som sådan och vilka innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra i en mängd som motsvarar minst 50 mg/l eller minst 300 mg/l, när det är fråga om drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol skall omedelbart efter förteckningen över beståndsdelar finnas en påskrift "innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck skall undvika överkonsumtion av denna produkt". Om förteckningen över beståndsdelar saknas skall påskriften finnas i anslutning till livsmedlets beteckning.

23 §

Uppgift om beståndsdelar som orsakar överkänslighet

Samtliga beståndsdelar, som har använts vid framställningen av ett livsmedel och som fortfarande i någon form finns kvar i det slutliga livsmedlet, vilka har nämnts i bilaga 3 eller vilka härstammar från de beståndsdelar som nämns i bilaga 3, skall anges i förteckningen över beståndsdelar med en beteckning av vilken beståndsdelens djur- eller växtursprung framgår. Beståndsdelens ursprung behöver inte anges i förteckningen över beståndsdelar, om den har nämnts i livsmedlets beteckning, om beståndsdelens förknippas allmänt med ett visst ursprung eller ursprunget har angetts i samband med någon annan beståndsdel.

Drycker som innehåller mer än 1,2 volym-

procent alkohol, som innehåller en beståndsdel som nämns i bilaga 3 eller beståndsdel som härstammar från en beståndsdel som nämns i bilaga 3, skall förses med en påskrift "innehåller ..." och med beteckningen för den beståndsdel av vilken beståndsdelens djur- eller växtursprung framgår i omedelbar anslutning därtill. Påskriften behöver inte göras om beståndsdelens namn i dryckens beteckning eller anges med sin egen beteckning i förteckningen över beståndsdelar.

De lättnader som anges i 9–15 § tillämpas inte på uppgifter om de beståndsdelar som uppräknas i bilaga 3 eller sådana beståndsdelar som härstammar från de beståndsdelar som uppräknas i bilaga 3.

24 §

Uppgift om koksaltmängden

På förpackningen till följande livsmedel skall mängden koksalt (natriumklorid) meddelas i viktprocent:

- 1) korv och andra köttprodukter;
- 2) fiskprodukter;
- 3) matbröd, knäckebröd och surskorpor;
- 4) buljong, soppor och såser, även i pulverform eller som koncentrat;
- 5) andra halvfabrikat eller annan färdigmat; samt
- 6) kryddblandningar som innehåller koksalt.

25 §

Uppgift om att vissa livsmedel är kraftigt saltade

På förpackningen till följande livsmedel skall, utöver vad som bestäms i 24 §, göras påskriften "kraftigt saltat" eller "tillsatt mycket salt" om livsmedlets salthalt (natriumklorid) är

- 1) i ost mer än 1,4 viktprocent;
- 2) i uppskuren korv, matkorv och råkorv mer än 1,8 viktprocent;
- 3) i matbröd mer än 1,3 viktprocent;
- 4) i knäckebröd och surskorpor mer än 1,7 viktprocent; och
- 5) i frukostkrisp och frukostflingor mer än 1,7 viktprocent.

26 §

Uppgift om att vissa livsmedel är lättsaltade

Förpackningar till följande livsmedel får förses med påskriften "låg salthalt" eller "lättsaltade" eller annan motsvarande påskrift, om salthalten (natriumklorid) är

- 1) i ost högst 0,7 viktprocent;
- 2) i korv och andra köttprodukter högst 1,2 viktprocent;
- 3) i fiskprodukter högst 1,0 viktprocent;
- 4) i matbröd högst 0,7 viktprocent;
- 5) i knäckebröd och surskorpor högst 1,2 viktprocent;
- 6) i frukostkrisp och frukostflingor högst 1,0 viktprocent;
- 7) i buljong, soppor och såser som är färdiga att förtäras högst 0,5 viktprocent; och
- 8) i andra halvfabrikat eller annan färdigmat högst 0,5 viktprocent.

27 §

Framhävande av koksalt

Om det på en livsmedelsförpackning finns en sådan påskrift som avses i 25 eller 26 § eller annat meddelande som framhäver koksalt, skall koksaltmängden i viktprocent meddelas på förpackningen.

28 §

Uppgift om mängden av en beståndsdel

På förpackningen till ett livsmedel skall mängden av de beståndsdelar som används vid tillverkningen eller beredningen av livsmedlet anges åtminstone

- 1) om den berörda beståndsdelens ingår i livsmedlets beteckning eller vanligtvis förknippas med det av konsumenterna;
- 2) om den berörda beståndsdelens skriftligen, genom en illustration eller på något annat motsvarande sätt framhävs i förpackningspåskrifterna; eller
- 3) om den berörda beståndsdelens är nödvändig för att känneteckna livsmedlet och särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med på grund av sin beteckning eller sitt utseende.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om angivande

av mängden av en beståndsdel gäller också för de beståndsdelar som anges med gruppnamn.

29 §

När mängden av en beståndsdel inte behöver anges

Uppgift om mängden av en beståndsdel enligt 28 § är inte obligatorisk

1) om livsmedlets avrunna nettovikt anges på det sätt som föreskrivs i 32 § 2 mom.;

2) om mängden av en beståndsdel skall anges med stöd av andra Europeiska gemenskapens bestämmelser;

3) om beståndsdelens används i små mängder i aromgivande syfte;

4) om beståndsdelens, trots att den ingår i livsmedlets beteckning inte påverkar konsumenternas val då variationen i mängd inte är avgörande för att känneteckna livsmedlet eller sådan att den särskiljer livsmedlet från andra motsvarande livsmedel;

5) om särskilda Europeiska gemenskapens bestämmelser exakt föreskriver mängden av en beståndsdel utan att föreskriva att detta skall anges i påskrifterna; eller

6) när det är fråga om bär-, frukt-, grönsaks-, svamp-, krydd- eller örtblandningar i vilka ingen av beståndsdelarna viktmäsigt är klart dominerande.

Bestämmelserna i 28 § om angivande av mängden av en beståndsdel äger inte tillämpning

1) om användningen av ett sötningsmedel eller ett sötningsmedel och tillsats av socker har meddelats på det sätt som bestäms i 19 §; eller

2) om sådana påskrifter som avser tillsats av vitaminer eller mineralämnen har gjorts på livsmedlet i enlighet med handels- och industriministeriets beslut om näringsvärdesdeklaration för livsmedel (1496/1993).

30 §

Sättet att ange mängden av en beståndsdel

Mängden av en beståndsdel skall anges i procent av den sammanlagda mängden av

samtliga beståndsdelar vid den tidpunkt då beståndsdelens används (receptet).

Uppgift om mängden skall placeras invid livsmedlets beteckning eller vid ifrågavarande beståndsdel i förteckningen över beståndsdelar.

31 §

Undantag som gäller sättet att ange mängden av en beståndsdel

Med avvikelse från det som bestäms i 30 §:

1) för livsmedel vars fukthalt minskat till följd av uppvärmning eller annan behandling skall mängden av den använda beståndsdelens meddelas som viktprocent av det slutliga livsmedlet. Om mängden av beståndsdelens härvid överstiger 100 procent skall procent-satsen ersättas med en uppgift om den mängd som har använts per 100 gram av det slutliga livsmedlet;

2) mängden av flyktiga beståndsdelar som har använts vid tillverkningen skall meddelas i viktprocent av det slutliga livsmedlet;

3) beståndsdelar som har tillsatts i form av koncentrat eller i torkad form och som under tillverkningens gång återfår sin tidigare form kan anges enligt den vikt som de hade innan de koncentrerades eller torkades;

4) i fråga om koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att förtäras i sin ursprungliga form eller styrka, som de får genom att vatten tillsätts, kan beståndsdelarna anges i den ordning som de har då produkten är färdig att förtäras.

32 §

Uppgift om innehållsmängden

Mängden av ett flytande livsmedels innehåll skall meddelas i sådana vikt- eller volymenheter som allmänt används i Finland, och i fråga om andra livsmedel i motsvarande viktenheter vid förpackningstidpunkten.

Om ett fast livsmedel säljs i salt-, krydd- eller sockerlag eller annan motsvarande lag som endast är avsedd som ett för köparen betydelselöst medium, skall på förpackningen i anslutning till den totala mängden också meddelas livsmedlets vikt utan lag.

Innehållsmängden behöver inte anges om den är mindre än 5 g eller 5 ml. Denna bestämmelse gäller dock inte kryddor eller kryddörter.

33 §

Uppgift om innehållsmängden i fråga om bär, frukter, grönsaker och svampar

Vid försäljning av förpackade färska bär, frukter, grönsaker eller svampar får ett nät, en film eller någon annan lätt förpackning inbegripas i livsmedlets innehållsmängd. Om livsmedlet vägs vid köpet, behöver innehållsmängden inte anges på förpackningen.

34 §

Uppgift om minsta hållbarhetstid

På förpackningen skall en påskrift göras om den tidpunkt till vilken livsmedlet på riktigt sätt förvarat åtminstone kvarhåller de egenskaper som är specifika för det. Tidpunkten skall anges med uttrycket "bäst före" samt

1) dag och månad, uttryckligen i nämnda ordning, om livsmedlets hållbarhet är högst 3 månader;

2) månad och år, uttryckligen i nämnda ordning, om livsmedlets hållbarhet är mer än 3 men högst 18 månader; eller

3) med ett års noggrannhet, om livsmedlets hållbarhet är mer än 18 månader.

Minsta hållbarhetstid kan alltid anges med dag, månad och år, uttryckligen i nämnda ordning.

35 §

Undantag som gäller angivande av minsta hållbarhetstid

Följande livsmedel behöver inte förses med påskrift om minsta hållbarhetstid:

1) färska bär, frukter, grönsaker och svampar som inte har skalats, styckats eller behandlats på annat motsvarande sätt; detta gäller dock inte groddar och andra dylika produkter;

2) juice, nektar, safter, läskedrycker och drycker som innehåller mer än 1,2 volym-

procent alkohol och som är avsedda för storhushåll och som finns i förpackningar på mer än 5 liter;

3) bageriprodukter och bröd som till sina egenskaper är sådana att de normalt förtärs inom ett dygn;

4) ättika;

5) salt och saltprodukter;

6) socker;

7) sötsaker som består nästan uteslutande av aromatiserat eller färgat socker;

8) tuggummin och andra motsvarande livsmedel som är avsedda att tuggas;

9) portionsförpackningar för glass;

10) vin, likör, mousserande viner, aromatiserade viner och motsvarande produkter som har framställts av andra frukter än vindruvor samt drycker som omfattas av KN-nummer 2206 00 91, 2206 00 93 och 2206 00 99 och är framställda av druvor eller av den ojästa musten av druvor; samt

11) drycker som innehåller minst 10 volymprocent alkohol.

36 §

Sista användningstidpunkt och förvaringsanvisning

På förpackningar till mikrobiologiskt lätt förskämbara livsmedel anges sista användningstidpunkt och förvaringsanvisning i stället för minsta hållbarhetstid. Den sista användningstidpunkten anges genom uttrycket "sista användningstidpunkt" eller "sista användningsdag" varefter tidpunkten anges med hjälp av dag och månad samt vid behov också år, uttryckligen i nämnda ordning. Efter den angivna sista användningstidpunkten får livsmedlet inte heller användas vid beredningen av livsmedel som skall säljas eller serveras.

37 §

Kod för livsmedelsparti

Som kod för ett livsmedelsparti skall användas en påskrift med vars hjälp det går att identifiera det parti som livsmedlet tillhör. Framför koden skall fogas bokstaven "L",

om koden inte i annat fall klart kan skiljas från de övriga påskrifterna.

I stället för den påskrift som avses i 1 mom. får uttryck som gäller förvaringstiden, såsom "bäst före" jämte datum eller "sista användningstidpunkt" eller "sista användningsdag" jämte datum användas, förutsatt att åtminstone dag och månad anges och uttryckligen i nämnda ordning.

Ett livsmedelsparti och koden för det skall anges av tillverkaren, beredaren, förpackaren eller försäljaren av livsmedlet i fråga.

Någon kod för livsmedelsparti behöver inte anges på portionsförpackningar för glass. Flerpack skall dock ha en påskrift som anger koden för livsmedelsparti med vars hjälp det går att identifiera partiet.

38 §

Kod för oförpackat livsmedelsparti

Om livsmedlet inte är förpackat, skall koden för livsmedelspartiet och vid behov bokstaven "L" anges på transportförpackningen, transportkärlet eller transportlådan eller, om sådana saknas, i affärshandlingarna.

39 §

Uppgift om ett oförpackat livsmedels ursprung

När oförpackade livsmedel säljs eller livsmedel importeras på annat sätt än färdigförpackade för konsumenter eller storhushåll, skall på den låda eller det kärl i vilket livsmedlet säljs eller transporteras, i en broschyr i omedelbart samband därmed eller på något annat sätt klart meddelas produktens ursprungsland eller ursprungsregion, ifall ett utelämnande kan vilseleda konsumenten i fråga om livsmedlets ursprung.

40 §

Andra lättnader som gäller förpackningspåskrifter

I fråga om obligatoriska förpackningspåskrifter gäller följande lättnader:

1) på en förpackning där den största ytan är mindre än 10 cm² skall åtminstone livsmedlets beteckning, innehållsmängd, beståndsdelar som orsakar överkänslighet enligt 23 §, minsta hållbarhetstid eller sista användningstidpunkt och förvaringsanvisning meddelas, om inte något annat följer av 35 §, samt alkoholhalten i livsmedlet i de fall som avses i 6 § 12 punkten;

2) på återanvändbara glasflaskor med permanent märkning men utan etikett skall åtminstone livsmedlets beteckning, innehållsmängd, beståndsdelar som orsakar överkänslighet enligt 23 §, minsta hållbarhetstid eller sista användningstidpunkt och förvaringsanvisning meddelas, om inte något annat följer av 35 §, samt alkoholhalten i livsmedlet i de fall som avses 6 § 12 punkten;

3) i fråga om ett livsmedel som förpackas på försäljningsstället skall åtminstone livsmedlets beteckning, innehållsmängd, ursprungsland eller ursprungsområde meddelas, ifall ett utelämnande kan vilseleda konsumenten, beståndsdelar som orsakar överkänslighet enligt 23 § samt alkoholhalten i livsmedlet i de fall som avses i 6 § 12 punkten; om livsmedlets hållbarhet underskrider 3 månader, skall livsmedelsförpackningen dessutom förses med anteckning om minsta hållbarhetstid eller sista användningstidpunkt och förvaringsanvisning, om inte något annat följer av 35 §;

4) i fråga om livsmedel som framställts som elevarbete i yrkesskola eller annan motsvarande läroinrättning och som säljs där skall åtminstone livsmedlets beteckning, innehållsmängd, beståndsdelar som orsakar överkänslighet enligt 23 §, minsta hållbarhetstid eller sista användningstidpunkt och förvaringsanvisning meddelas, om inte något annat följer av 35 § samt alkoholhalten i livsmedlet i de fall som avses i 6 § 12 punkten;

5) i fråga om livsmedel som framställts i hushåll eller gårdsbruk och som säljs tillfälligt vid basarer eller andra motsvarande evenemang skall åtminstone livsmedlets beteckning, beståndsdelar som orsakar överkänslighet enligt 23 § samt tillverkningsdag anges;

6) på en förpackning som är helt eller delvis genomskinlig och som innehåller färska bär, frukter, grönsaker eller svampar

skall åtminstone innehållsmängden med beaktande av det i 11 § föreskrivna undantaget meddelas, samt ursprungslandet eller ursprungsregionen, ifall ett utelämnande kan vilseleda konsumenten;

7) har som ingrediens i ett livsmedel använts koksaltsprodukt behöver gruppnamnen på de tillsatssämen som ersätter koksalt i koksaltsprodukten inte anges på livsmedlets förpackning;

8) på förpackningen till rå skinka behöver anteckning om innehållsmängden inte göras, förutsatt att skinkan vägs på försäljningsstället och innehållsmängden meddelas konsumenten;

9) på ytterförpackningen behöver inga påskrifter göras till den del påskrifterna är klart synliga utan att förpackningen öppnas;

10) på chokladägg och andra motsvarande dekorationssötsaker som tillverkats av choklad samt på chokladkonfekt eller chokladbitar som säljs styckvis behöver den minsta hållbarhetstiden och den kod som anger livsmedelsparti inte antecknas, om denna påskrift finns på produktens gruppförpackning.

41 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs:

— handels- och industriministeriets beslut om livsmedlets beteckning och angivande av livsmedlets beståndsdelar (611/1998) jämte ändringar, samt

— handels- och industriministeriets förordning om förpackningspåskrifterna för kött som används som ingrediens i livsmedel (986/2002).

Produkter som inte uppfyller kraven i 15 och 23 § får inte saluhållas från och med den 25 november 2005. Produkter som har tillverkats och förpackats före detta datum får dock säljas slut under förutsättning att produkterna uppfyller de krav som gällde innan denna förordning trädde i kraft.

Produkter som inte uppfyller kraven i 22 § får inte saluhållas från och med den 20 maj 2006. Produkter som har tillverkats och förpackats före detta datum får dock säljas slut under förutsättning att produkterna uppfyller de krav som gällde innan denna förordning trädde i kraft.

Helsingfors den 2 december 2004

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Konsultativ tjänsteman Anne Haikonen

Bilaga 1

Livsmedelskategori	Gruppenamn
Allmän beteckning för alla vegetabiliska oljor, med undantag av olivolja, och animaliska oljor. Om oljan har härdats skall ordet "härdad" nämnas i beståndsdelsförteckningen i samband med oljans beteckning eller gruppnamnet.	"vegetabilisk olja" eller "animalisk olja"
Allmän beteckning för alla vegetabiliska och animaliska fetter. Om fettet har härdats skall ordet "härdat" nämnas i beståndsdelsförteckningen i samband med fettets beteckning eller gruppnamnet.	"vegetabiliskt fett" eller "animaliskt fett"
Allmän beteckning på mjölblandningar av två eller flera sädesslag; beteckningen skall åtföljas av en uppräkningslista av de sädesslag som blandningen består av i fallande storleksordning efter vikt.	"mjöl"
Allmän beteckning för alla stärkelser och fysikaliskt eller enzymatiskt modifierade stärkelser.	"stärkelse"
Allmän beteckning för alla fiskarter, om inte på förpackningen framhävs vilken eller vilka fiskarter som har använts vid framställningen.	"fisk"
Allmän beteckning för alla ostar och blandningar av dessa, om inte på förpackningen framhävs vilket eller vilka slag av ost som har använts vid framställningen.	"ost"
Allmän beteckning för alla kryddor och blandningar av dessa, om inte deras mängd överstiger 2 procent av livsmedlet.	"kryddor" eller "kryddblandning"
Allmän beteckning för alla kryddörter och blandningar av dessa, om inte deras mängd överstiger 2 procent av livsmedlet.	"kryddörter" eller "örtkryddblandning"
Allmän beteckning för en gummiämnesmassa som används som bas för tuggummi.	"basmassa för tuggummi"

Allmän beteckning för alla slag av bakade, torkade och finfördelade spannmålsprodukter.	"skorpsmulor"
Allmän beteckning för sackarosprodukter.	"socker"
Allmän beteckning för vattenfri glukos och glukosmonohydrat.	"glukos"
Allmän beteckning för all flytande och torr stärkelsesirap.	"stärkelsesirap" eller "glukossirap"
Allmän beteckning för alla mjölkproteiner (kaseiner, kaseinater och vassleproteiner) och blandningar av dessa.	"mjölkproteiner"
Allmän beteckning för pressat och raffinerat kakaosmör.	"kakaosmör"
Allmän beteckning för alla de typer av vin som definieras i rådets förordning (EG) nr 1493/99.	"vin"
Allmän beteckning för alla köttsorter som används som beståndsdel i livsmedel.	"kött" ¹

¹ I samband med gruppnamnet "kött" skall anges den djurart eller de djurarter från vilken eller vilka köttet härstammar.

*Bilaga 2***Tillsatssämnena som skall anges med gruppnamn och tillsatssämnets egen beteckning eller nummerkod**

- 1) smakförstärkare;
- 2) emulgeringsmedel;
- 3) antioxidationsmedel;
- 4) syra;
- 5) surhetsreglerande medel;
- 6) gleringsmedel;
- 7) mjölbehandlingsmedel;
- 8) konsistensmedel;
- 9) fuktighetsbevarande medel,;
- 10) sötningsmedel;
- 11) modifierad stärkelse¹;
- 12) bakpulver;
- 13) klumpförebyggande medel;
- 14) ytbehandlingsmedel;
- 15) drivgas;
- 16) förtjockningsmedel;
- 17) stabiliseringsmedel;
- 18) smältsalt²;
- 19) konserveringsmedel;
- 20) fyllnadsämne;
- 21) skumdämpningsmedel; och
- 22) färgämne.

¹ När gruppnamnet ”modifierad stärkelse” används behöver inte tillsatssämnets egen beteckning eller nummerkod anges.

² Med gruppnamnet ”smältsalt” kan endast sådana smältsalter anges som används vid framställningen av smältostar.

Beståndsdelar som orsakar överkänslighet som avses i 23 §

- 1) spannmål som innehåller gluten (dvs. vete, råg, korn, havre, spält, kamut eller hybridiserade sorter därav) och spannmålsprodukter;
- 2) kräftdjur och produkter därav;
- 3) ägg och produkter därav;
- 4) fisk och produkter därav;
- 5) jordnötter och produkter därav;
- 6) sojaböner och produkter därav;
- 7) mjölk och produkter därav (inklusive laktos);
- 8) nötter, dvs. mandel (*Amygdalus communis L.*), hasselnöt (*Corylus avellana*), valnöt (*Juglans regia*), cashewnöt (*Anacardium occidentale*), pekannöt (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), paranöt (*Bertholletia excelsa*), pistaschmandel (*Pistacia vera*), makadamianöt och Queenslandsnöt (*Macadamia ternifolia*) samt produkter därav;
- 9) selleri och produkter därav;
- 10) senap och produkter därav;
- 11) sesamfrön och produkter därav; samt
- 12) svaveldioxid och sulfat i koncentrationer på mer än 10 mg/kg eller 10 mg/liter uttryckt som SO₂.